

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Petru URSACHE,

Judecători: Nadejda TOMA, Ghenadie NICOLAEV,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Cobzac Leonid, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 05 februarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Cobzac Leonid Leonid, născut la 07.07.1984, originar și domiciliat str. Gribov, 16, sat. Ghidighici, mun. Chișinău,

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 11.12.2014 – 05.02.2015,

Instanța de apel: 05.03.2015 – 23.04.2015,

Instanța de recurs: 24.06.2015 – 05.08.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 05 februarie 2015, inculpatul Cobzac Leonid Leonid a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal la 2 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei stabilite inculpatului urmînd a fi calculat din 05.02.2015.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Zacrevschi Victor a fost admisă integral și dispusă încasarea din contul inculpatului Cobzac L. în beneficiul părții vătămate Zacrevschi V., prejudiciul material în sumă de 1745 lei.

2. Pentru a se pronunța astfel, în fapt, instanța de fond a constatat, că inculpatul Cobzac Leonid, în seara din 21.11.2014, în jurul orelor 21:30, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în timp ce se afla în apropierea blocului locativ situat pe str. Liviu Deleanu 5/2, mun. Chișinău, în fața căruia se aflau parcate mai multe automobile, inclusiv și mijlocul de transport de model „VAZ 2105” cu nr.î. C AW 412, care aparține cet. Zacrevschi Victor Vasile și observând că prin apropiere nu sunt alte persoane, s-a apropiat de automobilul menționat.

Tot atunci, Cobzac Leonid în vederea realizării scopului său infracțional, prin forțarea capotei de la automobilul de model „VAZ 2105” cu nr.î. C AW 412, a deschis-o și din spațiul motorizat a dezasamblat și a sustras pe ascuns un acumulator de model „BANER” la prețul de 1235 lei, după care, deschizând capacul de la rezervorul mijlocului de transport dat, a sustras petrol în cantitate de 25 litri la prețul unui litru de 18 lei, în sumă totală de 450 lei, la fel și capacul nominalizat la prețul de 60 lei, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii. În rezultatul infracțiunii comise de către Cobzac Leonid, părții vătămate Zacrevschi Victor i-a fost cauzată o daună materială considerabilă în sumă totală de 1745 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința, împotriva acesteia a declarat apel avocatul Dobrovicenu-Mutavci Valentina în numele inculpatului Cobzac Leonid, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea apelului său avocatul a indicat următoarele argumenete:

- instanța a aplicat o pedeapsă prea aspră față de inculpat;
- la materialele cauzei nu sunt probe care să confirme că inculpatul a sustras petrol în cantitate de 25 l sau că a deteriorat capacul nominalizat la prețul de 60 lei;

A mai menționat, că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată inculpatul și-a recunoscut vinovăția parțial și anume în sustragerea doar a acumulatorului de model „BANER”, la prețul de 1235 lei, negînd restul învinuirii.

Apelantul a considerat, că la numirea pedepsei instanța de fond n-a ținut cont de faptul că Cobzac Leonid și-a recunoscut vinovăția parțial, promite că va restitui prejudiciul cauzat părții vătămate, dacă va fi la libertate, deoarece el lucrează doar ocazional, are la întreținere 4 copii minori, cel mai mic avînd

vârsta de 7 luni, se căiește sincer de cele comise și promite că în viitor nu va mai săvârși infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, a fost respins apelul declarat, cu menținerea sentinței atacate, fără modificări.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că instanța de fond, la adoptarea sentinței și anume în latura stabilirii pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor articolului 61, 75 Cod penal, fiind aplicată pedeapsa în limitele prevăzute de lege.

Instanța de apel a conchis, că instanța de fond întemeiat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria și gravitatea infracțiunii săvârșite: infracțiunea comisă este mai puțin gravă, de motivul acesteia, de condițiile de viață ale familiei inculpatului, că inculpatul până la pronunțarea sentinței nu a recuperat integral prejudiciul cauzat și nici nu a întreprins măsuri în acest sens.

De asemenea instanța de apel a stabilit, că nu există temeiuri pentru aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

La fel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, alte temeiuri pentru a interveni în sentința contestată, nu au fost stabilite, deoarece starea de fapt și de drept constatată de prima instanță sunt în concordanță cu circumstanțele stabilite și probele administrate, expuse în textul sentinței.

Susținând concluziile instanței de fond, instanța de apel a reținut, că probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, au fost obținute în mod legal, sînt admisibile și au fost corect apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod penal, ca fiind pertinente, concludente, utile și veridice pentru a fi puse la baza condamnării inculpatului.

Astfel, potrivit deciziei instanței de apel, instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind starea de fapt constatată și privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal *„furtul, adică sustragerea ascunsă a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință și cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

De asemenea instanța de apel a concluzionat că acțiunea civilă a fost legal soluționată de către instanța de fond.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar inculpatul Cobzac Leonid, și fără a invoca vreun temei de drept din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care față de inculpat să fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate și anume munca neremunerată în folosul comunității, indicînd argumente identice celor invocate în apel, și anume:

- la materialele dosarului nu sunt anexate probe care ar confirma că inculpatul a sustras 25 litri de petrol și că a deteriorat capacul rezervorului mijlocului de transport

- instanța de apel a menținut hotărârea instanței de fond prin care, în viziunea recurentului față de el a fost aplicată pedeapsă prea aspră;

Consideră recurentul, că la stabilirea pedepsei instanțele nu au ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția parțial, a promis că va restitui prejudiciul părții vătămate dacă va fi la libertate, are la întreținere 4 copii minori.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. 1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece la adoptarea hotărârii instanța de apel nu a comis erori de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează că, temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază că, potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept*

material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă temei de drept pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

8.1. Cu privire la argumentele recursului prin care se indică că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent în acest sens nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră, că argumentele aduse de recurent în susținerea solicitărilor sale cu referire la temeiurile de recurs prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus detaliat și motivat, așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

8.2. Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul constată, că astfel de teme nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, acestea fiind invocate și în cererea de apel și asupra căruia instanța de apel s-a expus, motivație pe care instanța de recurs ordinar o susține.

Astfel în susținerea acestei opinii, Colegiul penal reiterează că, potrivit art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Conform sentinței instanței de fond menținută prin decizia instanței de apel, inculpatul Cobzac L. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, a cărui sancțiune prevede pedeapsă amendă în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani, instanța aplicându-i inculpatului o pedeapsă de 2 ani închisoare.

Colegiul penal consideră, că instanțele de fond și cea de apel, individualizând pedeapsa inculpatului Cobzac L. au ținut cont de prevederile legale și practica judiciară constantă expuse supra și au motivat aplicarea față

de inculpat a pedepsei închisorii în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei.

Astfel, din materialele dosarului se constată că, inculpatul Cobzac L., anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare (f. d. 50, 57-58), însă nu a făcut concluziile corespunzătoare, prin urmare, Colegiul consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă mai blândă din numărul celor menționate în sancțiunea normei incriminate inculpatului , nu va asigura scopul pedepsei.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Cobzac Leonid, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Cobzac Leonid Leonid**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la data de 24 august 2015.

Președinte

Petru URSACHE

Judecător

Nadejda TOMA

Judecător

Ghenadie NICOLAEV